

270

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

ČERVENEC 2015

Milí farníci a čtenáři,

stejně jako mnozí z vás si neumím představit, že ještě před o něco více než sto lety pro pracující lidi neexistovala dovolená, neplatilo se zdravotní ani sociální pojištění, takže si lékaře mohl člověk často dovolit až při umírání a o nějakém důchodu si mohl leda nechat zdát ve fantazijních snech. Přesto mám při čtení starých knih a spisů pocit, že lidé uměli myslet a žít pozitivně.

Dnes máme řadu výhod, k nimž bezesporu patří letní dovolená, na kterou běžně odjíždí většina české populace. Zatímco ještě za mého mládí byla návštěva i toho nejbližšího zahraničí projevem určitého luxusu, nyní se snažíme prožít

pár dnů aspoň u chorvatského či bulharského moře, kde se při propočtech výdajů dokonce žije levněji než v Česku.

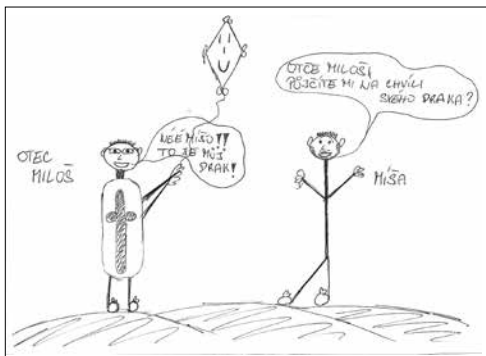
A přesto zřejmě nejsem jediný, kdo kolem sebe slyší chronické stížnosti a nářky, jak se máme špatně a jak jsme vlastně svými pracovními povinnostmi ničení. Ideálem se stává příjem bez námahy, život, jenž bude hrou či zábavou. Nebo aspoň prodlouženou letní dovolenou, kde můžeme odpočívat, slunit se, nechodit do práce a spoléhat na to, že jakékoli nečekané škody nám proplatí dobře zvolená pojišťovna.

Přítom radost si můžeme dělat kdykoli, i uprostřed námah a bolestí. Naopak, právě v takových chvílích máme my křesťané fungovat nejvíce, protože nás Bůh stvořil jako bytosti společenské a obdaroval nadpřirozenou schopností vnášet víru, naději i lásku i tam, kde ji svět již nenalézá.

Před několika týdny mi jeden z ministrantů nakreslil obrázek. Jen tak, pro radost.

Možná je to dobrý tip pro každého z nás. Kromě odpočinku, horských túr či čvachtání u vody nezapomeňme dělat druhým, třeba i neznámým lidem radost jen tak. Protože nejen v minulosti, ale i v dnešní době většina lidské populace na světě nezná ani letní dovolenou, ani zdravotní pojištění, ani žádný důchod. A raduje se z jevů a věcí, na které my s oblibou nadáváme.

Vracejme se zpět do svých domovů i zaměstnání odpočítí, ale také povzbuzení k tomu, abychom kolem sebe šířili radost a optimismus. I když se nám celé okolí bude snažit namluvit, že pro to není žádný důvod...

Miloslav

Milí farníci,

po zkuškovém období a ukončení školního roku přichází čas letního odpočinku, ale také praxí, které musíme jako bohoslovci absolvovat. Po delší době chci navštívit své blízké na Slovensku. Zajít do přírody, vymýšlet lumpárny s neteří a synovcem, posedět s rodinou u společné večeře. Po návratu budu červenec trávit převážně ve farnosti. Budu se tedy těšit na setkání s vámi a na společné popovídání si. V červenci bych se také chtěl účastnit jáhenského svčeni svých spolubratří v Plzni. No, a na závěr měsíce se těším do Krakova na farní dovolenou, kde díky otci Milošovi budeme moci zažít nejenom hezké společné chvíle, ale také navštívíme mnohá hezká místa spojená s životem sv. Jana Pavla II. Chtěl bych vám tedy všem popřát požehnaný čas dovolených, abyste si odpočinuli, načerpali jak fyzických, tak duchovních sil a ve zdraví se vrátili domů. Se srdečným pozdravem

Frant Miroslav

ČERVENEC 2015

1.	st	sv. Theobald (Děpold)	
2.	čt	sv. Ota	
3.	pá	sv. Tomáš, apoštol	Svátek
4.	so	sv. Prokop	Poutní slavnost
5.	ne	ČTRNÁCTÁ NEDĚLE V MEZIDOBÍ sv. Cyril a Metoděj, patroni Evropy	Slavnost
6.	po	sv. Marie Gorettiová upálení mistra Jana Husa	Státní svátek
7.	út	sv. Wilibald	
8.	st	sv. Kilián	
9.	čt	sv. Veronika Giuliani, sv. Augustin Žao Rong a druhové	
10.	pá	sv. Amálie (Libuše)	
11.	so	sv. Benedikt, patron Evropy	Svátek
12.	ne	PATNÁCTÁ NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
13.	po	sv. Jindřich	
14.	út	bl. Hroznata , sv. Kamil de Lellis	
15.	st	sv. Rozálie	Poutní slavnost
16.	čt	Panna Marie Karmelská	
17.	pá	bl. Česlav a sv. Hyacint	
18.	so	sv. Emilián	
19.	ne	ŠESTNÁCTÁ NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
20.	po	sv. Apolinář	
21.	út	sv. Vavřinec z Brindsi	
22.	st	sv. Marie Magdaléna	
23.	čt	sv. Brigita, patronka Evropy	Svátek
24.	pá	sv. Kristina, sv. Šarbel	
25.	so	sv. Jakub, apoštol	Svátek
26.	ne	SEDMNÁCTÁ NEDĚLE V MEZIDOBÍ sv. Jáchym a Anna	Poutní slavnost
27.	po	OLŠANSKÉ POSVÍCENÍ sv. Gorazd	Posvěcení kostela sv. Rocha
28.	út	sv. Nazarius a Celsus	
29.	st	sv. Marta	Památka
30.	čt	sv. Petr Chryzolog	
31.	pá	sv. Ignác z Loyoly	Památka

1. 5. 2015

první letošní májová pobožnost u Sv. Prokopa; každý pátek v 17.45 jsme se pak modlili u mariánského oltáře litanie a desátek z růžence

2. 5. 2015

pěší pouť našich farníků směřovala na Svatou Horu, kde se v tento den konala celodiecézní bohoslužba za nová duchovní povolání; zatímco tři mladí lidé se vydali na trasu dlouhou 30 km už v pátek večer, dalších dvacet se vydalo na pouť až na druhý den ráno a čekalo je pěšky 10 km (A)

6. 5. 2015

nekonala se ranní mše svatá u Sv. Rocha, v kostele totiž celý týden probíhala rekonstrukce dřevěných lavic a klekátek, napadených červotočem

10. 5. 2015

historická událost pro svatoprokopskou farnost: na znamení díky za 70 let míru putoval vybranými pražskými farnostmi originál Palladia země české; v dnešní den jsme ho mohli uctít i v kostele sv. Prokopa

13. 5. 2015

houslista Pavel Šporcl a violoncellista Jiří Bárta zahráli v kostele sv. Prokopa na slavnostním večerním koncertu ke 134. výročí vyhlášení Žižkova za samostatné královské město

15. 5. 2015

poprvé se sešla nová skupina tzv. hledačů – dospělých lidí, kteří se zajímají o katolickou víru, aniž by byli pokřtěni anebo ve víře vedeni; sešlo se nás rovných 20

16. 5. 2015

tradiční svatoprokopská akce Farnost v pohybu opět bodovala: zájem o společně prožitý den, tentokrát v prostorách augustiniánského klášteřa Svatá Dobrotivá, byl enormní; a bylo nám spolu dobře

18. 5. 2015

žižkovská farní charita zorganizovala sbírku trvanlivých potravin, které budou putovat z Prahy na Ukrajinu, aby tam aspoň částečně zmírnily následky ničivé rusko-ukrajinské války; jeden z našich farníků dokonce nabídl vlastní tranzit a zaplatil řidiče, aby se to vše dostalo až na místo určení ke konkrétním adresátům

23. 5. 2015

v pražské katedrále sv. Václava, Vojtěcha a Víta vítal pan kardinál Dominik Duka stovku mladších i starších lidí, kteří touto bohoslužbou začali svůj katechumenát, tedy konkrétní období blízké přípravy ke křtu; mezi nimi i čtyři muži a ženy z naší farnosti

28. 5. 2015

v pražském Karolinu proběhla doktorská promoce otce Miloše (B)

29. 5. 2015

většina křesťanských chrámů, kostelů a modliteben v ČR dnes večer otevřela své brány i lidem, kteří nechodí běžně na bohoslužby; k Noci kostelů se přidaly i všechny tři naše kostely, v nichž probíhal zajímavý program pro všechny věkové kategorie

Pout' k Sv. Prokopu

sobota 4. 7. 2015 8.00
Sv. Prokop

úklid kostelů

sobota 4. 7. 2015 8.00
Sv. Prokop

sbírka na splátku úvěru

neděle 5. 7. 2015
všechny kostely

příprava k manželství (II.)

pátek 10. 7. 2015 19.00
farní centrum

svátek sv. Rozálie (pout' k Sv. Rochu)

středa 15. 7. 2015 18.00
Sv. Roch

autobusová pout' Třebíč

sobota 18. 7. 2015 6.00
Olšanské náměstí, u kostela
Sv. Rocha

žehnáni automobilů

neděle 26. 7. 2015 9.00
mezi gymnáziem
a Sv. Prokopem

pout' k Sv. Anně

neděle 26. 7. 2015 17.00
Sv. Anna

posvícení Sv. Roch

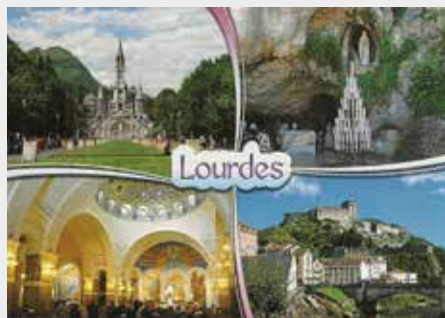
pondělí 27. 7. 2015 18.00
Sv. Roch

výstav Eucharistie

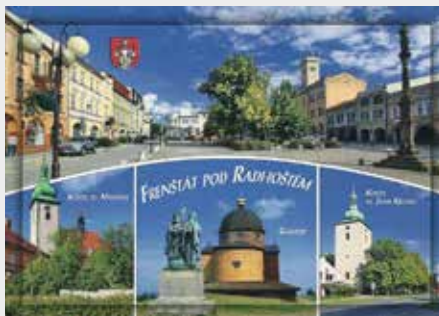
úterý 28. 7. 2015 17.30
Sv. Anna

Konečně jsem se dostala do lázní, kde je moje poslední naděje na zlepšení mého stavu. Stýská se mi po nedělních mších, po lidech kolem a po kázání otce Miloše, s rozhlasem se to nedá vůbec srovnat. Doufám, že se to časemlepší a zase se mezi vámi objevím.

Milena Marešová ▶

◀ Pozdrav všem žižkovským farníkům z poutní cesty po Francii posílá **Pavel Novák**

Pozdrav z jarní dovolené z krásných ▶
Beskyd zasílají **Beňadikovi**

Hana Kašáková (33) vystudovala publicistiku na Vyšší odborné škole publicistiky zřizované pražským arcibiskupstvím, tvůrčí psaní na Literární akademii a také management v kultuře na FF MU. Křest přijala před dvěma lety v kostele u sv. Prokopa. Nyní sice bydlí se svou rodinou na Pankráci, ale kontakty s lidmi ze žižkovské farnosti se snaží udržovat. I díky péči o facebook farní charity.

Proč jste přijala křest v kostele u sv. Prokopa na Žižkově?

Bydlela jsem tu, hledala jsem různě, náhodou jsem si přečetla rozhovor s o. Milošem. Začala jsem chodit do kostela sv. Prokopa na bohoslužbu, posléze jsem byla přijata do katechumenátu. Rozhodnutí nechat se pokřtít ve mně zrálo poměrně dlouho. Na VOŠP jsme měli také přednášky, které se týkaly náboženství, což mě velice zajímalo. Setkávala jsem se s duchovními – evangelickými i katolickými. Jsem z nevěřící rodiny a chtěla jsem si najít svoji duchovní cestu. Křesťanství mě oslovilo. Také mi vždy přišlo trochu jako póza, když lidé ve střední Evropě hledají toto duchovní zázemí někde daleko na Východě. Přijde mi zvláštní stavět se zády k naší židovsko-křesťanské tradici. Nejdříve jsem tíhla k evangelické církvi, ale po jedné přednášce s bratry dominikány, jezuitu a premonstráty jsem začala cítit, že katolictví je pro mě tou správnou cestou. Navíc miluji kostely a vše, co s sebou přineslo křesťanství do malířství, architektury. Jsem šťastná při projíždění městy, vesnicemi, s jejich kostely a kapličkami, chtěla jsem být součástí tradice. Na Žižkov už chodím jen svátečně, a to doslova. Třeba na Velikonoce, což je pro mě důležité, protože si tím připomínám místo svého křtu. Na Vánoce jsme na Sázavě u rodičů, tam chodím do kostela v klášteře, který založil sv. Prokop, takže sv. Prokop mě stále provází.

Jaká je vaše služba ve farnosti?

To, že jsem v žižkovské farnosti přijala křest, vyvolalo i potřebu se ve farnosti alespoň trochu angažovat. Jednou jsme se daly do řeči s Kateřinou Hilbertovou o mých zkušenostech z médií a reklamy. Domluvily jsme se, že budu participovat na přípravě Stromu splněných přání. Společnými silami jsme vymyslely facebook pro potřeby

Stromu splněných přání. Ten však funguje i dál jako zpravodaj farní charity. Je to moje vskutku drobná „troška do mlýna“.

Jaké jsou tedy vaše zkušenosti z reklamy?

Pracuji v reklamní agentuře jako textařka. Je to povolání, které vyžaduje neustálou kreativní dispozici. Samozřejmě, že když člověk nejvíce potřebuje, aby ho něco napadlo a tlačí ho termín, tak to mnohdy nejde. Ale časem a praxí se pochopitelně získá určitá rutina. Je to příjemná práce, která mě baví, protože ráda píšu.

Mám pocit, že práce v reklamní agentuře je stres, máte potřebu si odpočinout duševně?

Určitě. Jakousi „duševní hygienu“ dává člověku víra v Boha, která určuje životní mantinely. Díky ní si vždy uvědomím, co je v životě důležité. Stres ničí člověku zdraví a je dobré pamatovat na to, že práce, kterou si vydělává peníze na živobytí, není to nejdůležitější na světě. Ve svém volném čase se věnuji literární tvorbě, kterou zatím ukládám do šuplíku. Připravuji nyní divadelní text, ale zatím o tom moc nechci mluvit, neboť není hotový. Také máme s manželem rádi výlety do přírody, nejlépe do hor.

Přinesla jste nějakou oblíbenou knihu?

Pro mě je nejoblíbenější kniha ta, kterou právě čtu. Hudba, kterou poslouchám. Obraz, který vidím. Ale pokud mám opravdu zmínit z té spousty oblíbených, tak by to byl Tulák po hvězdách od Jacka Londona. Mám ráda umění v jakémkoliv podobě – výtvarné umění, kinematografii, ráda jdu do divadla, na činohru, na balet, ráda si poslechnu hudbu, od vážné přes jazz až po nějakou alternativu. V poslední době mě velmi oslovil citlivě natočený film s Julianne Moore – Stále jsem to já. **-vh-**

Jack London (*1876 – †1916), americký spisovatel, v mládí dobrodruh, celý život se potýkal s alkoholismem. Ve svých dílech využil zážitky z života na severu Ameriky. Psal i literaturu se sociální tematikou.

Mimobiblické zmínky o Ježíšovi

Nový Zákon vypráví o životě a učení Ježíše Krista. Je však potěšující, že zmínky o Ježíšovi můžeme najít i v dalších knihách z té doby, od autorů, kteří křesťanství nakloněni nebyli. Začneme nejprve židovskými prameny.

Největší starověký židovský historik Josephus Flavius (37–100 po Kr.) popisuje ve svém rozsáhlém díle *Židovské starožitnosti* celé dějiny Židů. Doba, ve které žil Ježíš, mu byla časově velmi blízká. Díky Flaviovi víme, jak vypadal Jeruzalém a jak se tehdy žilo v Judsku a v Galileji. Podrobně píše o králi Herodovi, za jehož panování se Ježíš podle Matoušova evangelia narodil, píše o Janu Křtitelovi, o židovských velekněžích, o Pilátovi ... a také na dvou místech píše o Ježíšovi.

V 18. kapitole je text nazývaný *Testimonium Flavianum*. Je velice slavný, ale dlouho se tradoval nepřesně. Jeho původní znění bylo nalezeno až v roce 1971 profesorem Hebrejské univerzity v Jeruzalémě Šlomo Pinesem.

V té době žil moudrý muž, který byl nazýván Ježíš. Žil dobrým životem a byl znám svými ctnostmi a měl mnohé z Židů i mnohé z jiných národů za své učedníky. Pilát ho odsoudil k ukřižování a ke smrti. Ale ti, kteří se stali jeho učedníky, se svého učednictví nevzdali a vyprávěli, že se jim zjevil třetího dne po své smrti a že ještě žije. A podle toho, že snad je Mesiášem, o němž proroci vyprávěli úžasné věci.

A ve 20. kapitole *Židovských starožitností* nalezneme zmínku o zabíjení Jakuba, nazývaného „bratr Páně.“ (Pojem bratr se používal i pro vzdálenější příbuzné.)

Ale tento mladý Annáš, o němž jsme již hovořili, který se ujal velekněžství, byl mužem odvážné povahy a velmi opovázlivý – patřil také k sektě saducejů, kteří jsou velmi tvrdí při souzení narušitelů Zákona, více než ostatní Židé ... A tak shromáždil veleradu ze soudců a přivedl před ně bratra Ježíše, který byl nazýván Kristus, jehož jméno bylo Jakub, a některé další. A když je obžaloval jako ty, kteří porušují Zákon, nechal je ukamenovat.

Dalším důležitým pramenem k historicitě Ježíše Krista je Talmud. Jedná se o kodex židovského zákona s komentářem, vzniklý v letech 70–300 po Kr. Ve svazku 3 Babylonského Talmudu, Sanhedrin 43a čteme:

V předvečer Pesachu byl pověšen Ježíš. Čtyřicet dní před konáním jeho popravě vyšel hlasatel a volal: „Bude ukamenován, protože provozoval čarodějnictví a sváděl Izrael k odpadu od víry. Kdokoli by mohl říci něco k jeho prospěchu, ať předstoupí a promluví na jeho obhajobu.“ Protože však nikdo na jeho obhajobu nevystoupil, byl pověšen v předvečer Pesachu.

Dozvídáme se zde, že v souladu s biblickou zprávou došlo k Ježíšově popravě v předvečer židovského svátku Pesach. Na první pohled nás může zarazit způsob popravě pověšením, vzpomeňme však na to, že i Nový Zákon používá tohoto výrazu pro ukřižování (Gal 3,13, Luk 23,39). Důvodem pro Ježíšovu popravu bylo praktikování čarodějnictví a vybízení k odpadlictví. Těmito důvody bychom neměli být překvapeni, jedná se konec konců o svědectví nepřátel, které má navíc paralely v novozákonním textu. I v Novém Zákoně totiž čteme o farizejském přesvědčení, že Ježíš vyháněl zlé duchy ve jménu knížete démonů. Zde v Talmudu tedy vlastně vidíme přiznání Ježíšovy schopnosti konat zázračné činy, které jsou tu pochopitelně přisouzeny čarodějnictví.

Ani novější části Olšanských hřbitovů se nevyhnu-ly ničivé ruce vandalismu. I zde chybějí kříže anebo celé kovové části náhrobků.

Josef CÍSLER (* 15. 1. 1870 Trhanov u Domaž-lic, † 13. 6. 1948 Praha), **lékař a spisovatel**

Profesor otorinolaryngologie na pražské české lékařské fakultě Karlovy univerzity, přednosta laryngologického ústavu jako první u nás v roce 1905 provedl přímou laryngotracheobroncho-skopii. Je autorem první československé učebnice ORL, tiskem vydal ně-kolik odborných spisů (např. *O nedoslýchavosti, hluchotě a ochraně slu-chu širšímu obecenstvu nastínil Dr. Josef Císler*), ale také beletrii (např. *Na haltravské stoupě, Dře-ovorubci, Na staré poště* aj.). (hrob V-13-4)

Alois PÁTEK († 9. 9. 1882), **herec**

Hrob je bez pomníku, pouze s označením hrobo-vého čísla. (hrob V-13-19)

Anna BAYEROVÁ (* 1869, † 1895 Praha), **manželka profesora**

Manželka významné-ho lékaře Karla Bay-era (* 7. 6. 1854 Polná, † 24. 7. 1930 Chotěboř), profesora chirurgie na ně-mecké univerzitě v Praze a primáře nemocnice Mi-losrdných bratří na Starém Městě pražském. Ten je pohřben v rodinné hrobce v Chotěboři. (hrob V-13)

Josef Václav KAUFMANN (* 10. 2. 1879 Pra-ha, † 25. 8. 1911 Praha), **redaktor**

Syn žižkovského zlatníka studoval zeměměřičtí v na Vysoké škole technické v Praze, aktivně spor-

toval a patřil k odpůrcům profesionálního spor-tu. Jako funkcionář ČSF usiloval o nezávislost českých sportovců v Rakousku-Uhersku. Patřil k průkopníkům české sportovní žurnalistiky, byl redaktorem sportovní rubriky Času i Práva lidu, vlastním nákladem vydával Sport a hry, spolu se S. Prachenským zakládal Českou sportovní korespondenci. Zemřel na zápal pohrudnice. Ne-udržovaný hrob je dnes zarostlý křovím. (hrob V-13-35)

Tomáš REBEC (* 1844, † 1921), **spisovatel odborné literatury**

Původně byl redaktorem časopisu Živnostník, pak se pustil do psaní odborné literatury a vydával ekono-mické knihy, např. účetní příručku *Zapsané poklady pomocné* (1898), *Úplný řád živnostenský* (1911). Deska, původně připev-něná na kovovém rámu, je spadlá na zemi. (hrob V-13-58)

Josef TICHÝ (* 1862 Bohdaneč u Pardubic, † 1918 Praha), **lékař a ředitel Všeobecné nemocnice**

V roce 1885 promoval na lékařské fakultě v Praze, poté působil krátce v Olomouci a od roku 1888 ho získal profesor Hlava pro praž-skou bakteriologii. Pak pracoval na Vinohra-dech a v Trutnově. Jeho úspěšné působení okresního lékaře bylo odměněno nejdříve cí-sařským řádem zlatého kříže s korunou v roce 1904, následně jmenováním c. k. zemským zdravotním inspektorem, vládním komisařem pro potravinářské a fyzikální zkoušky a v roce 1911 ředitelem c. k. všeobecné nemocnice v Praze a vládním radou. (hrob V-13-69)

František LIEBSCHER (* 30. 9. 1852 Praha, † 21. 6. 1935 Praha), **právník a malíř**

Na rozdíl od svého staršího bratra Karla a mladšího bratra Adolfa nestudoval žádnou uměleckou školu a malířství se věnoval pouze amatérsky, hlavním živobytím pro něj bylo zaměstnání pražského advokáta. Dosáhl na funkci rady vrchního zemského soudu v Praze. Pohřben je zde i jeho manželka:

Berta LIEBSCHEROVÁ-HAVLÍČKOVÁ (* 29. 2. 1864 Lovčice u Klatov, † 10. 5. 1954 Praha), **akademická malířka**

Jedna z tří dcer lesmistra prožila dětství a mládí uprostřed přírody, která nejvíce ovlivnila její budoucí tvorbu. Během pražských studií Vyšší dívčí školy se seznámila s Americkým klubem dam Vojty Náprstka, v němž se plně angažovala po předčasné smrti své matky. Studovala

pak na dámském oddělení Uměleckoprůmyslové školy, přesto se však dala na učitelskou dráhu a roku 1897 se stala dokonce první stře- doškolskou profesorkou u nás. Poté se vdala za Františka Liebschera, bratra úspěšných malířů a profesorů Adolfa a Karla. Harmonické manželství jí dávalo zázemí pro malířskou tvorbu, kterou však veřejnost mohla poznat teprve na první výstavě v Krásné jizbě v jejich neuvěřitelných 82 letech. Její tvorba, malba květin, přesto představuje vrcholné umění tohoto druhu v našich zemích. Malovala též drobné oleje a akvarely z cest.

V tympanonu náhrobku je Liebscherové malba Panny Marie s liliemi a dvěma andělky po bocích. (hrob V-13-92)

Jaroslav PALEČEK (* 7. 2. 1872, † 27. 7. 1949), **akademický malíř**

Mj. roku 1914 dokončil malířskou výzdobu poutního kostela v Zašově na Valašsku. (hrob V-13-92)

Antonín Karel MADIERA (* 2. 1. 1831 Mladá Boleslav, † 12. 9. 1899 Praha), **školský inspektor a pedagogický spisovatel**

Po studiu na mladoboleslavském piaristickém gymnáziu vystudoval klasickou filologii na pražské univerzitě. Působil jako suplent na ma- d'arském gymnáziu v Banské Bystrici, jako řádný profesor strávil 15 let v Písku. Kromě řady článků z oblasti filozofie a estetiky vydal několik významných monografií. Věnoval se překladům antických autorů, především Tacita. Kromě překladů z latiny se věnoval slovníkům a učebnicím. (*Cvičebná kniha ku překládání z češtiny na jazyk latinský, Čítací kniha latinská, Konveršáční kniha řeči české a německé, Rukověť nauky o slohu aj.*) (hrob V-13-98)

Kaspar Ferdinand von FORSTER (* 30. 10. 1812 Cheb, † 27. 11. 1892 Praha), **viceprezident Apelačního soudu**

Vystudoval práva a působil u chebského soudu. Později se stal viceprezidentem vrchního zemského soudu v Praze a roku 1890 byl povýšen do rytířského stavu. Rodové heslo – *Labor vincit, práce vítězí.*

Anton von FORSTER (* 18. 3. 1844 Sambor, † 12. 5. 1906 Praha), **šlechtic**

Syn: Narodil se v Haliči a po přestěhování rodiny do Prahy pokračoval v šlépějích svého otce a vydal se na právnickou dráhu. Ke konci svého života působil jako rada zemského soudu v Praze. Zemřel svobodný a bezdětný. (hrob V-13-104)

—ms—

Příště: V. olšanský hřbitov, 13. oddíl (2. část). Máte-li podrobnější informace o osobnostech uvedených zde nebo o těch, o nichž budeme informovat příště, neváhejte kontaktovat otce Miloše!

152. Lev IX.

(12. 2. 1049 – 19. 4. 1054)

Pocházel z hraběcí rodiny Eguisheim-Dagsburg, narodil se 21. června 1002 a dostal jméno Bruno, císař Jindřich III. byl jeho bratranec. Jako biskup v Toulou proslul prosazováním clunijských reforem ve své diecézi. Když byl zvolen na Petrův stolec, bylo mu 47 let. Ještě dříve, než převzal papežský úřad, císař Jindřich ho na říšském sněmu ve Wormsu v prosinci 1048 designoval na římského biskupa, a to i přesto, že delegace vyslaná na sněm z Říma, dávala přednost lyonskému biskupovi Halinardovi. Bruno se proto odmítl ujmout Petrova stolce dříve, než ho jako papeže uzná i římský klérus a tamní lid. Z tohoto důvodu se v poutnickém oděvu v doprovodu několika set rytířů, mnichů a kněží odebral roku 1049 do věčného města. Na hranicích Říma se zul a bos se vypravil ke hrobu sv. Petra, kde shromážděnému lidu oznámil, že nemá v úmyslu stát se římským biskupem, pokud ho obyvatelé města nechtějí, načež ho lid hlasitou aklamací papežem uznal. Intronizován byl pak v Lateránu 12. února 1049 a přijal jméno Lev IX.

I po nástupu na římský stolec zůstal ve spojení s nejvýznamnějšími osobnostmi clunijské reformy a mnohé z nich povolal k papežskému dvoru za své poradce. Mezi nimi vynikal například biskup Hildebrand, jenž se později stal papežem Řehořem VII., dále lutyšský arcijáhen Fridrich Lotrinský, pozdější papež Štěpán IX. nebo mniši Hugo Candidus z kláštera Remiremont nebo Humbert de Silva Candida z lotrinského opatství Moyenmoutier. Tito energičtí muži mu pomáhali prosazovat reformu, která v dosavadních dějinách papežství neměla obdoby. Aby Lev IX. lépe rozuměl starým církevním textům, v pozdním věku se začal učit řecky.

Stejně tak se často vydával do terénu: z italské Pavie, kde předsedal synodu, podnikl okružní cestu za Alpy: svátek Petra a Pavla slavil s císařem v německém Kolíně, odtamtud zavítal do Cách, ve francouzské Remeši pak posvětil novou baziliku, ve Verdunu kostel sv. Máří Magdalény, v Metách kostel sv. Arnulfa, v Reiche-

Vlastní jméno	
nebo rod:	Bruno von Eguisheim-Dagsburg
Původ:	Němec
Datum narození:	21. 6. 1002
Místo narození:	Eguisheim, Francie
Datum zvolení:	12. 2. 1049
Datum smrti:	19. 4. 1054
Místo smrti:	Řím
Místo pohřbu:	San Pietro
Pontifikát:	5 let, 2 měsíce, 5 dnů
Liturgická památka:	19. duben
Kanonizace:	1082

nau se sešel se slavným mnichem Heřmanem, na ostrově Egerden na Bodamském jezeře posvětil oltář sv. Vojtěcha. V roce 1052 se dokonce objevil před dnešní Bratislavou, kam přišel zprostředkovat mír mezi císařskými vojsky a Uhry. Usiloval o mravní obrodu celé společnosti, za zvlášť velký neřad v řadách duchovních považoval svatokupectví a kněžská manželství. Předsedal celé řadě synod ve Francii, v Itálii a Německu, ve Vercelli odsoudil učení francouzského filozofa a teologa Berengára z Tours, podle něhož se chléb a víno stávají Kristovým tělem a krví pouze metaforicky. Kvůli posílení prestiže svého úřadu povýšil kolegium kardinálů na poradní sbor papeže. Jakkoli udržoval s císařem Jindřichem III. dobré styky, snažil se držet si od něho politický odstup a nezávislost.

Méně šťastné byly jeho aktivity na poli vojenském a politickém: na jihu Itálie se usadili Normané, kteří ohrožovali původní obyvatelstvo. Když se město Benevento obrátilo s prosbou o pomoc na papeže, ten rozhodl, že se sám postaví do čela malého rytířského vojska. Chudá a nedostatečně vybavená papežská armáda se však nestihla spojit ani se svými řeckými spojenci a 18. června 1053 u Civitate utrpěla rozhodující porážku. Papež upadl do zajetí a po devět měsíců byl v Beneventu vězněn. Na svobodu se dostal teprve po zaplacení vysokého výkupného.

Velké pokoření připravili papeži Lvovi IX. Normané. Původem Vikingové se usadili v roce 911 v Normandii, roku 1130 založili Království obojí Sicílie v čele s Rogerem II. Když se je papež pokusil roku 1053 vytlačit z jihu Itálie, byl zajat a několik měsíců vězněn.

ho: v podstatě umírající papež se po dvanáctidenním odpočinku v Capui koncem března vrátil do Říma.

Papež Lev IX. usiloval rovněž o urovnání vztahů s konstantinopolskou církví. Na tamní patriarchální stolec však v roce 1043 usedl Michael Kerullarios, zavilý nepřítel římské církve, jenž ve svých kázáních zpochybňoval pravověrnost západních křesťanů. Papežův sekretář kardinál Humbert tyto útoky odmítl, naopak sám napadl obyčejně východní církve a pohrozil patriarchovi několikrát klatbou. Když papež prohrál v bitvě s Normany, sebevědomí Konstantinopole ještě vzrostlo: patriarcha nechal ve městě zavřít všechny latinské chrámy a zakázal jakékoli latinské zvyklosti při liturgii. Aby dokázal neplatnost proměnění při latinských (římských) mších, osobně znesvětil proměněné hostie ve svatostáncích latinských kostelů v Konstantinopoli. Když začátkem roku 1054 na pozvání byzantského císaře Konstantina IX. dospělo do Konstantinopole papežovo poselstvo, vedené

kardinálem Humbertem, patriarcha jim na svém území zakázal sloužit mši svatou v latinském obřadu, na což odpověděli exkomunikační bulou, kterou kardinál Humbert položil 16. července 1054 v chrámu Hagia Sophia na oltář. Patriarcha Michal Kerullarios to považoval za provokaci a 24. července téhož roku odpověděl stejnou kletbou římské církve. Tím došlo k definitivnímu rozkolu mezi východní (pravoslavnou) a západní (katolickou) církví, které v podstatě trvá dodnes.

V té době však již Lev IX. nežil. Měsíc po svém návratu ze zajetí, 19. dubna 1054, zemřel. Původně byl pohřben u východní zdi staré baziliky sv. Petra, po výstavbě nové baziliky byly jeho ostatky přeneseny k oltáři sv. Valérie, nyní zasvěcenému Stigmatizaci sv. Františka Assiského. Významný středověký papež vládl 5 let, 3 měsíce a 15 dnů. Už brzy po své smrti byl uctíván jako světec a jeho kult byl potvrzen v roce 1082, přičemž jako liturgická památka je slaven den jeho smrti 19. duben.

S Ondrou a Jeníkem jsme nakonec zůstali na červnové vycházce jediní chlapi. Vojta nám hned na začátku svěřil svou těhotnou manželku, dcerku a tchyni a raději šel pracovat na zahrádku, Míla se s námi rozloučil v polovině Milíčovského lesa, když dal přednost jakési akci ve velkopopovickém pivovaru. Tak jsme si na nezájem nemohli stěžovat. Přes dvacet mladších i starších žen se k nám chovalo hezky, takže vládla pohoda, nikam jsme nespěchali, sluníčko svítilo a my jsme u rybníků tiše záviděli ptactvu, které se ve vodě veselo koupalo. V restauraci jsme pak s Ondrou rozebírali, zda nealkoholické pivo můžou i děti a mladiství, ale maminka se klonila k názoru, že nikoli, tak jsem to pivo z chlapů nakonec pil sám. Dámy si však na něm pochutnaly také...

P. Miloš

Dne 13. 6. jsme se na našich tradičních sobotních vycházkách vydali do Milíčovského lesa u stanice metra Háje. Počasí se stejně jako jindy opět vydařilo, i když byly chvíle, kdy jsme si říkali, že by nebylo od věci pocítit jemný větřík, který by alespoň trochu ochladil vzduch. Vydali jsme se stezkou, která nebyla příliš dobře značená. Začínali jsme netradičně u poslední, tj. deváté informační cedule, od které jsme vyráželi k osmé zastávce atd. První delší odpočinek jsme si udělali u Milíčovského rybníka, na kterém jsme spatřili labutě, lysky, dokonce i červenohlavé kachny – poláky. Zajímavým přírodním jevem byly malé, cca 2 cm veliké žabičky, které skákaly všechny jedním směrem a daly se počítat nejen na desítky, ale dokonce i na stovky. A pak jsme zabloudili, nejspíš jsme

špatně odbočili a octli jsme se na neznáčené cestě vedle rybníka. Nevím jak pro ostatní, ale pro mě to byl dobrý zážitek, protože jsme viděli staré vysoké stromy, které postupně rozežírá brouk roháč, který nikde jinde v Praze nežije nežli tady. Po úspěšném dokončení této cesty jsme se vydali do restaurace, kde bylo vychlazené pivo, limonáda a dobré jídlo :)

Ondra B.

Než jsem se v lednu letošního roku vydal do Třebíče připravovat prázdninovou autobusovou pouť, nikdy jsem v tomto městě nebyl. Překvapení bylo skutečně velké. Velkolepá bazilika svatého Prokopa ze 13. století, nedaleké židovské ghetto se Subakovou továrnou a spleť pitoreskních uliček, ale i samotné trochu ospalé náměstí, z něhož se dá za pár minut vylézt do mírného kopce s vyhlídkou a poutní kaplí Povýšení svatého Kříže nedaleko Hladíkovy ulice.

Vydejte se s námi na pouť Od Prokopa k Prokopovi

v sobotu 18. července 2015.

Odjezd je od kostela sv. Rocha (Olšanské náměstí) v 6 hodin!

Na webových stránkách www.farnost-zizkov.cz je v aktualitách článek s přihláškou; pokud jste váhali do poslední chvíle, zkuste, zda ještě nebude pro vás v autobuse volné místo.

P. Miloš

Vážení čtenáři, na této straně bychom Vám chtěli postupně představit kostely, sbory a modlitebny na území Prahy 3. Jde o stavby, ve kterých se lidé modlili, modlí, a věříme, že i v budoucnu modlit budou. Ovšem tuto budoucnost nemá žádná sakrální stavba jistou, jak ukazuje řada příkladů nejen ze světa, z našeho pohraničí, ale i přímo na území naší městské části, jak zjistíme již v příštím pokračování. Naše poznávání začneme v tomto čísle nejstarší památkou „trojky“.

Kostel sv. Rocha, Šebestiána a Rozálie

Krátce jen kostel sv. Rocha. Těm, kdo se ve světcích vyznají, napoví již patrocinium (zasvěcení) kostela, že tato stavba nějak souvisí s morem. Všichni tři patroni kostela totiž bývali vzýváni jako ochránci před morovou nákazou. Jejich sochy tak běžně vidáme např. na tzv. morových sloupech. Dalšími „morovými“ patrony jsou např. svatí Blažej, Jenovéfa, Kajetán či Kryštof.

Velká morová rána v letech 1679–1680 si jen v Praze vyžádala téměř sedm tisíc

lidských životů. Vzhledem k tomu, že počet obyvatel města v 17. století se pohyboval kolem šedesáti tisíc, jednalo se o více než desetinu obyvatelstva. Tehdy byla jako morový hřbitov založena nejstarší část Olšanských hřbitovů a *když mor neustával, učinil staroměstský magistrát dne 16. 8. 1680 veřejně slavný slib, že vystaví na Volšanském hřbitově kapli ku počtě sv. patronů proti moru*. Tak se i stalo – již 7. 9. 1680 byl položen základní kámen a 27. 7. 1682 byla stavba vysvěcena. Hřbitov byl pak využíván i při pozdějších epidemiích (1713–1714, 1771–1772) jako morový. V roce 1787 došlo ke zrušení všech hřbitovů uvnitř města a prakticky jediným pohřebišťem celého pražského pravobřeží se staly Olšany. Kostel sv. Rocha sloužil dále jako hřbitovní kaple až do roku 1842, kdy byl povýšen na farní kostel místo nedalekého kostela sv. Kříže, o němž si povíme více v příštím pokračování. Do olšanské farnosti patřila během 19. století i poměrně vzdálená území: Karlín (do r. 1851), Strašnice, značná část Vinohrad, resp. do později samostatného, bouřlivě se rozvíjejícího Žižkova. Tak, jak rychle rostoucí pražská předměstí získávala postupně vlastní svatostánky, zmenšovalo se toto původně rozsáhlé území farnosti sv. Rocha. Budova fary, stojící kdysi při dnešní Jičínské ulici, padla společně s ohrazením nejstaršího hřbitova za oběť dopravnímu řešení blízké křižovatky. Dnes je Sv. Roch jedním ze tří kostelů svatoprokopské farnosti.

Samotná stavba představuje významný příklad české raně barokní architektury. Za autora návrhu bývá považován proslulý architekt Jean Baptiste Mathey. Působivý prostor na eliptickém půdorysu je zaklenut kopulí s lucernou. Zdivo v interiéru člení lizény a arkády, nad nimiž je vyložena galerie. Vnějšek je architektonizován pomocí pilastrů, nesoucích přerušované kládí. Za všechny zajímavé architektonické prvky uvedme alespoň pískovcový portál, zdůrazňující vstup do kostela.

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	St	Kaz 1, 1-2,26	Hledání moudrosti a blaženosti
2.	Čt	Kaz 3, 1-4,16	Všechno má svůj čas; Úděl utiskovaných
3.	Pá	Kaz 4, 17-5,19	Bída bohatých; Lopota bez užitku
4.	So		
5.	Ne	Kaz 6, 1-7,29	Co je lepší? Ničeho příliš!
6.	Po	Kaz 8, 1-9,18	Panství člověka; Chvála moudrosti
7.	Út	Kaz 10, 1-11,8	Životní zkušenosti; Kletba pošetilosti
8.	St	Kaz 11, 9-12,14	Pamatuj na Stvořitele
9.	Čt	Pís 1, 1-2,17	Zrod lásky; Zrání lásky
10.	Pá	Pís 3, 1-4,16	Hledání lásky; Společenství lásky
11.	So		
12.	Ne	Pís 5, 1-6,12	Opojení láskou; Tajemství lásky
13.	Po	Pís 7, 1-8,14	Vznešenost lásky; Neprodejnost lásky
14.	Út	Moudr 1, 1-2,24	Výzva k spravedlnosti
15.	St	Moudr 3, 1-4,20	Potěšení a zavržení
16.	Čt	Moudr 5, 1-6,25	Pozdní lítost; Chvála moudrosti
17.	Pá	Moudr 7, 1-8,1	Moudrost je nad všechny dary
18.	So		
19.	Ne	Moudr 8,2-21	Moudrost učí; Moudrost znamená
20.	Po	Moudr 9, 1-18	Prosba o získání moudrosti
21.	Út	Moudr 10, 1-21	Moudrost řídila všechny události
22.	St	Moudr 11, 1-26	Úvahy nad vyjitím z Egypta
23.	Čt	Moudr 12, 1-27	Soud jako příležitost k nápravě
24.	Pá	Moudr 13, 1-19	Nesmyslnost modlářství
25.	So		
26.	Ne	Moudr 14, 1-31	Poblouznění modlářů
27.	Po	Moudr 15, 1-19	Víra v Hospodinovu ochranu
28.	Út	Moudr 16, 1-29	Rány egyptské; Chléb z nebe
29.	St	Moudr 17, 1-18,4	Egyptská tma a ohnivý sloup
30.	Čt	Moudr 18,5-25	Smrt prvorozených
31.	Pá	Moudr 19, 1-22	Přechod mořem a potrestání

Kniha Kazatel ((hebr. *kóhelet* = kazatel v shromáždění, řec. *Ekklesiastés* = kazatel) je v hebrejském kánonu zařazena mezi ketubím (= spisy) a čte se o svátcích stánků. Autorem knihy je neznámý židovský učitel z let 300–200 př. Kr., hledá v ní smysl lidského života, a to i přesto, že je vystaven různým záhadám, marnosti snah, pomíjivosti pozemských hodnot a končí smrtí.

Kniha Velepiseň (hebr. šir *haššírim* = Píseň písní, řec. *aisma asmátos* = Píseň písní) se v hebrejské bibli čte na svátek Paschy. Jde o velkolepé poetické dílo, sbírku milostných písní o vztahu mezi mužem a ženou. Židovská tradice tento vztah vykládala jako alegorický obraz lásky Jahveho k izraelskému lidu, tuto exegezi převzalo i křesťanství. Nelze však opomenout také literární význam knihy, v níž lze spatřit příklad věrné a silné lidské lásky, kterou Bůh vložil do lidského srdce. Kniha vznikla někdy mezi lety 400–200 př. Kr.

Kniha Moudrosti (řec. *Sophia Salómonos* = Šalomounova moudrost) byla napsaná řecky, proto ji ze svých posvátných knih vyloučili jak židé, tak i protestanti. Autorem však byl helénistický Žid žijící v Egyptě v letech 80–30 př. Kr. napsal ji pro Židy žijící v diaspoře, aby je posilnil v prostředí, které bylo pro jejich viru v Hospodina nebezpečné.

V průběhu mše svaté je několik částí, při nichž většina lidí pokleká na obě kolena. Je nutno říct, že pouze tento úkon (*pokleknutí na obě kolena s napřimenými zády*) lze za klečení považovat. Je to důležité zejména proto, abychom si sami pro sebe a před svým svědomím odpověděli, zda opravdu klečíme. Pokrčení nohou se současným opřením svých zad o lavici je totiž někdy (zejména u starších typů kostelních lavic) pohodlnější než samotné sezení. A přesun ze stání do pozice tzv. bobku také ani v nejmenším nepřipomíná požadovaný postoj pokleknutí, pomineme-li skutečnost, že se výše člověka takto dostane přibližně na úroveň toho klečícího.

Pokleknutí a setrvání vkleče je úkon, jímž vzdával poddaný hold, úctu i podřízenost svému panovníku. I když nás Bůh ze všeho stvoření obdaroval největším darem svobody a naděje na věčný blažený život s ním, neznamená to, že jsme postaveni jemu naroveň. Naopak, čím větší důvěru od svého Pána a Boha dostáváme, tím větší by měla být naše vděčnost a úcta.

Pokleknutí patřilo v době vzniku křesťanství k velmi hlubokým úkonům, které se v naší tradici uchovalo dodnes, a teprve doba posledního století, v němž velmi rychle dochází k nahrazování Boha člověkem, a to v mnoha oblastech života, včetně centra pozornosti a zájmu, postupně vytlačuje klečení do úplného zániku. Přitom sv. Bazil Veliký ve 4. století kromě jiných významů klečení upozorňuje i na to, že *ten, kdo klečí, zároveň prokazuje nejen vědomí svého hříchu a hříšnosti, ale i toho, že ho každý hřích více oddaluje od nebe a více sráží k zemi*. Proto křesťané před Bohem klečí, a to nejen v kostele, ale v mnoha rodinách stále i při soukromé modlitbě, zejména ráno a večer. Proto mnoho rodičů stále učí děti u postýlky či postele pokleknout na začátku i na konci dne, aby si dítě uvědomilo, komu vděčíme za to, že jsme jej mohli prožít.

Když Mojžíš slyšel Boha promluvit v hořícím keři, ukryl si tvář a padl na zem. Bůh se sklonil k němu, k hříšnému člověku, k nepatrnému stvoření. Stejný vjem bychom měli a mohli mít i v okamžiku, kdy Bůh přichází na oltář, při proměnění. V obdivu, v úžasu, ve vděčnosti padáme na kolena. Doopravdy?

Ezdráš také prosil Hospodina o odpuštění tak, že si poklekl a rozevřel před ním své ruce a v tomto stavu setrval delší dobu. A v jakém postoji prosíme Boha za odpuštění my? Zastavíme se alespoň? Poklekneme?

Ani Nový Zákon nešetří zmínkami o pokleknutí: když se Ježíš modlí ke svému Otci, klečí (srov. Lk 22, 41), když Štěpána kamenují, on si poklekně (srov. Sk 7,60) a dříve, než apoštol Petr vzkříší zemřelou Tabitu, pokleklá u jejího lůžka na kolena. Křesťané se pak vkleče dokonce loučí s apoštolem Pavlem, když se spolu s ním na závěr jeho pobytu mezi nimi modlí (srov. Sk 21,5).

Když k Ježíši přišli mudrci od Východu, pokleklí před ním a odevzdali mu své dary. Stejně tak *křesťané pokleknají pokaždé, když objeví Ježíše jako Božího Syna, přítomného mezi námi*. Už od 3. století, tedy ještě dříve, než císař Konstantín daroval církvi svobodu a křesťanství povýšil na státní náboženství, Ježíšovi učedníci poklekali před křížem, před domácím oltářem, a při litur-

gii i před biskupem a knězem. S rostoucím významem církve v evropské civilizaci rostla i její gesta a symboly. Pokleknutí se tedy stalo normální součástí křesťanské tradice: před křížem v polích, před kostelem na návsi, při eucharistických procesích. Klekalo se nejen v kostele, ale i na ulici, do prachu silnice i do bláta. Dodnes by bylo správné, aby křesťan, který věří ve skutečnou přítomnost Krista v proměněném chlebě, poklekl pokaždé, když kolem něj kněz prochází s monstrancí, anebo aspoň tehdy, když ho touto monstrancí žehná.

Protože historie přítomnosti Krista v eucharistii začíná při proměňování v mši, téměř automaticky poklekáme, protože si uvědomujeme, že se děje něco, co přesahuje jakékoli naše chápání a co pravděpodobně až dokonce světa zůstane velikým tajemstvím víry.

SVATOANENSKÁ POUŤ PRAŽANŮ

v neděli 26. července 2015 v 17.00

kostel sv. Anny

Tovačovského ulice, Praha 3

Potravinová pomoc

Sbírka potravin pro Ukrajinu ze dne 31. 5. byla velmi úspěšná, všechny připravené krabice a bedny zcela zaplnily konzervy, cukr, těstoviny, rýže, luštěniny, sladkosti, kompoty apod. Auto, které věci odváželo, bylo úplně plné! Zatím přijměte upřímné díky ode mě, určitě přijdou i dopisy od lidí, kteří potraviny dostanou. V dopise sestry z ukrajinského Svalavaje píší, že jimi podarují nemocné a také sociálně slabé rodiny s více dětmi. Jako o Vánocích, kdy z našeho finančního příspěvku rozdaly potravinové balíčky a také zimní boty pro děti, aby vůbec mohly jít do školy. Opravdu jsou vděční:

Bolo dojmavé sledovať radosť, akú mali deti z nových topánok, čižmičiek. So zaujmom si ich prezerali, hladkali, vinuli si ich k sebe ako nejakú pre nich veľmi vzácnú vec. A keď sa obuli, od radosti tancovali. Najstarší chlapec si s úľavou povzdychol: Teraz už budem mať v ňom chodiť do školy.

Tieto deti si veľmi vážia každú vec, ktorú dostanú. Nič neberú ako samozrejmosť. Sú spokojní so všetkým. Aj málo ich urobí šťastnými. Ďakujeme vám i všetkým dobrodincom, že jste aj vy svojimi milodarimi prispeli k tejto radosťi a pomohli svojim bližným zmierniť ich biedu. Nech sám Boh je vašou odmenou a žehná vám.

V. Hilbertová

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2014/2015 se vyučuje od září podle následujícího harmonogramu:

- předškoláci – úterý 16.30 (M. Esterková, Z. Mináriková), místnost A
- 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (K. Kochová), místnost B
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (K. Kochová), místnost B
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 16.00 (M. Szabo), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 18.00 (A. Drahoš), místnost A
- 6. ročník ZŠ – středa 15.40 (B. Oudová Holcátová), místnost B
- 7.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15.10 (B. Oudová Holcátová), místnost A Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; klara.kochova@gmail.com; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 14).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích se začíná otec Miloš pravidelně scházet s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00 od 1. října

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00 od 6. října

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růženec společně u Sv. Prokopa.

Modlitba ke Kristu v Eucharistii

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pocítujeme nedostatky. Přijďte se proto poklonit přítomnému Kristu a v tichosti ho společně prosit o pomoc a světlo.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00 od 3. října

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15 od 29. září

Seniři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektorka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrábějí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (*katechumenát*). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o Velikonocích 2015. Nová skupina „hledajících“ se otevřela 15. května 2015, další začíná opět po Velikonocích v **roce 2016**.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Přijďte na setkání rodičů (oba rodiče a bez miminka!), nejbližší se koná v **pátek 24. 7. 2015 v 19.00 hodin**. Přípravu ke křtu lze absolvovat i před narozením dítěte (v těhotenství). Další stejná příprava se koná až v pátek 25. 9. 2015. Přineste si přezůvky.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Najděte si čas a vyhledejte kněze, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá *podle rozpisu* na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Připravte se na svatbu včas, i když ještě nevíte její přesný termín! Nejbližší setkání snoubenců (č. 2) se koná v pátek **10. 7. 2015 v 19.00** ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3). Přineste si přezůvky.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout v rozhovoru s knězem v *kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu a v pátek v době 17.20–17.55, v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55*. Patnáctiminutový duchovní rozhovor si lze objednat na čtvrtek v čase 17.00–17.45.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem opět společně, *o třetí postní neděli 28. 2. 2016*; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze *co nejdříve po úmrtí*, je dobré datum a čas rozloučení nebo uložení urny domluvit dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši domluvit s ním nejhodnější termín *v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila*.

Jste pokřtění, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Hledajících jako vy je více, než byste si mysleli, takže se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá *společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu*, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování proběhlo v listopadu a prosinci 2014, přípravná setkání se pak konají od ledna do září 2015 ve farním centru: 26. 7., dále 13. 9. 2015 – pokaždé v 15 hod. Termín nejbližšího biřmování je stanoven na *neděli 27. září 2015*.

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3 – Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾ (P. Antonín Ježek)			
Úterý		18.00 (P. Antonín Ježek)		
Středa	18.00 (P. Antonín Ježek)		6.00²⁾ (P. Miloš Szabo)	
Čtvrtek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Pátek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Sobota	8.00³⁾ (P. Miloš Szabo)			
Neděle	9.30 (P. Miloš Szabo)	8.00 (P. Václav Wolf)	11.00	17.00

¹⁾ s latinským ordináři, jednou za čtvrtletí v tridentském ritu

²⁾ v adventní době roráty

³⁾ pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Neděle – kostel sv. Rocha – 11 h a 17 h:
P. Szabo, P. Ježek

Úřední hodiny v kanceláři

(Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3 – Žižkov)

Pondělí	8.30–11.30 (vydávání dokumentů a základní informace)	pastorační referent Michal Hladík
Úterý	15.00–17.00 (vše)	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30 (vše)	farář Miloš Szabo
Čtvrtek	8.30–11.30 13.30–16.30 (vše)	farář Miloš Szabo

Kontakty:

farář: P. Miloš Szabo

mobil: (00420) 775 609 952

e-mail: zizkov@efara.cz

web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 30. 6. 2015		největší očekávané výdaje v červenci 2015:	
výše dluhu (úvěr):	4 158 729,77 Kč	rekonstrukce uliční fasády Čajkovského 36:	493 670 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč	povinná měsíční splátka úvěru:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (červen 2015):	10 691	Poplatky k rekonstrukci (povolení, záborny apod.):	15 000 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800			
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013			